

ת"פ 18961/09/12 - שרון חגולי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

07 אפריל 2014

ת"פ 18961-09-12 מדינת ישראל נ' חגולי

בקשה מס'
1

לפני כב' השופט הבכיר, מרדכי נדל
מבקש: 1. שרון חגולי
נגד
משיבה: 1. מדינת ישראל

החלטה

בפניי "בקשה לגילוי ראיות" אשר הוגשה על ידי הנאשם בתיק זה.

פתח דבר:

כנגד הנאשם הוגש ביום 7.9.12 כתב אישום במסגרתו נטען, כי ביום 21.8.11 בשעה 8:15, או בסמוך לכך, החזיק הוא בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 25.23 גרם וזאת, שלא לצריכתו העצמית וללא אישור מהמנהל.

על בסיס האמור לעיל, יוחסה לנאשם עבירה של החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה**).

הבקשה:

בפתח הדברים יצוין, כי הגם שהמבקש הכתיר את בקשתו בכותרת: "בקשה לגילוי ראיות" הרי שחלק נכבד ממנה, עניינו בנושאים אחרים וזאת, כפי שיפורט להלן.

המסמך הראשון אותו עתר המבקש הינו תיק רא"ע 4823/09 אשר נידון בבית המשפט העליון.

כמו כן, עתר המבקש לקבל לידייו את תיקי המשטרה שמספרם: 86259/2009 ו-153157/2009 אשר נסגרו מחוסר עניין לציבור.

לעניין תיק החקירה שמספרו 86259/2009, עתר המבקש כי הראיות החסויות בתיק יועברו לעיונו של בית המשפט.

עוד עתר המבקש כי יומצא לעיונו פרוטוקול הדיון אשר מתנהל כנגד שניים בשם: אתי ווהבא ו- מיכאל יפרח מיום 25.5.2009.

המבקש עתר כי ממצאי תיק מח"ש 5076/2011 אשר נפתח בעקבות תלונתו מיום 9.9.11 יומצאו לידי. בהקשר זה, עתר המבקש כי יובאו בפני בית המשפט הראיות החסויות בתיק זה ואשר עמדו בבסיס ההחלטה להוציא צו חיפוש בביתו ביום 18.8.11.

מלבד האמור לעיל, עתר המבקש לקבל לידי את סיבות עזיבתם של השוטרים יניב דניאל ונתנאל ועקנין את המשטרה ותנאי הפנסיה שלהם מכוח הוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: **חוק חופש המידע**).

מכוח חוק זה, אף עתר המבקש לקבל לידי את מספר התלונות אשר הוגשו במח"ש כנגד שוטרים אלה וכנגד השוטר גפר גפסו וכן, את רשימת התיקים הסגורים והפתוחים כנגדם.

בחלקה האחרון של הבקשה, עתר המבקש לזמן את השוטרים: יניב דניאל, נתנאל ועקנין, סנ"צ שמחוני והשוטר גפסו כעדי הגנה בתיק זה.

תגובת המאשימה:

בתגובתה, הביעה המשיבה התנגדותה לבקשה ככל שהינה מתייחסת לתיק פלא 86259/09. לטענתה, המדובר בתיק שנסגר ואין לו כל קשר לאישום נשוא תיק זה.

מנימוק זה, הביעה המשיבה התנגדותה לבקשה ככל שהינה מתייחסת לתיק פלא 153157/09.

כעולה מן הבקשה, המבקש היה צד להליך שהתנהל בבית המשפט העליון במסגרת רא"ע 4823/09 ומשכך, לא ברור מדוע הוגשה הבקשה לעניין זה.

המשיבה צירפה לתגובתה העתק משתי החלטות הנוגעות להפקדת עירבון במסגרת אותו הליך.

לעניין סעיף 2 לבקשה טענה המשיבה, כי אין היא יודעת מה הקשר באיזה תיק מדובר ולא הובהר כלל הקשר לתיק זה.

המשיבה ביקשה אורכה לצורך עריכת בירור האם קיים תיק מח"ש שמספרו 5076/11 והאם קיימת רלוונטיות לתיק דנן.

בקשתו של המבקש כפי שזו באה לידי ביטוי במסגרת סעיף 4 לבקשה כלל אינה ברורה ולא ברור באיזו מסגרת הועלתה טענה זו.

המשיבה הביעה התנגדותה למבוקש בסעיפים 5 ו-6 לבקשה וטענה, כי כלל לא ברור האם ישנם תיקים כאלה וכלל לא הוכח כי המדובר בחומר חקירה.

לעניין בקשתו של המבקש הנזכרת בסעיף 7 לבקשתו, טענה המשיבה כי המבקש רשאי לזמן אל עד מטעמו ואולם, אם המדובר בעדי תביעה אזי, עומדת למבקשת זכות לחוקרו בחקירה נגדית.

המסגרת הנורמטיבית:

בטרם אפנה לדון בטענות הצדדים, מצאתי לעמוד בקצרה על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לענייננו.

במסגרת בג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (להלן: **עניין אל הוזייל**) עמד בית המשפט על הגדרת המונח "חומר חקירה" לעניין הוראות סעיף זה:

"...דעתי כדעת בא-כוח העותרים, כי אין לפרש את המונח "חומר החקירה" שבסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי פירוש דווקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות, המתייחס אך ורק במישרין למעשה העבירה המיוחס לנאשם. "חומר חקירה", במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע. מטבע הדברים, אין לקבוע בנושא זה כללים גורפים וממצים; בכל משפט חייבים נציגי התביעה, ובמקרה של חילוקי דעות - בתי המשפט, להיות מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה (ראה בעניין זה גם ע"פ 179/79 [4], בעמ' 692-691). אולם, במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות, שהרלוואנטיות להן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל ככלל את הוראות סעיף 74 האמור על חומר שולי שכזה, אשר בלאו הכי אינו יכול להיות קביל באותו משפט..."

(שם, בעמ' 129).

על רקע דברים אלה, אפנה לבחון את טענות המבקש לעניין זכות העיון במסמכים הנזכרים בבקשה.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה, ככל שהינה מתייחסת לעיון בחומר חקירה, להידחות ואנמק.

בפתח הדברים יצוין, כי לא מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשה ככל שהינה מתייחסת לתיק אשר התנהל בבית המשפט העליון במסגרת רא"ע 4823/09.

מעיון בטיעוני המבקש עצמו עולה, כי היה הוא צד לאותו הליך ומשכך, הרי שפתוחה בפניו הדרך לעיין בתיק זה בדרכים המקובלות.

כמו כן, אין בידי לקבל את הבקשה ככל שהינה מתייחסת לתיקי החקירה שמספרם 86259/2009 ו-153157/2009.

המבקש לא הסביר כלל ועיקר כיצד תיקים אלה קשורים לאישום נשוא תיק זה ולמעשה, די בכך כדי להביא לדחיית בקשתו לעניין זה.

המבקש לא מסר את הפרטים המדויקים של תיק בית המשפט הנזכר בסעיף 2 לבקשתו ובכל אופן, אף לעניין זה לא הובהר כלל מה הקשר של אותו הליך לתיק זה ולפיכך, אף דין הבקשה לעניין זה לדחייה.

אין בידי להיעתר למבוקש בסעיפים 5 ו-6 לבקשה.

המבקש מציין במסגרת בקשתו כי, הינו עותר לעיין בתיקי מח"ש ביחס לשוטרים הנזכרים בבקשה מכוח הוראות חוק חופש המידע.

אקדים ואומר, כי במסגרת חוק חופש המידע, מפורט ההליך בו יש לנקוט לצורך עיון בחומרים המבוקשים מכוחו אך מן הבקשה עולה, כי המבקש כלל לא נקט בהליך זה.

מעיון בהוראות סעיף 17 לחוק, המסדיר את אופן הפניה לבית המשפט המוסמך לדון בבקשות כגון דא, עולה כי תנאי לפנייה לבית המשפט לעניינים מנהליים מכוח החוק הוא נקיטת ההליך בפני הממונה על חופש המידע.

פנייה כאמור לא בוצעה ולפיכך, דין הבקשה ככל שהינה מוגשת מכוחו של חוק זה לדחייה.

בכל אופן, סבורני כי דין הבקשה לעניין זה להידחות אף לגופה.

מפי המבקש לא נשמע כל הסבר כיצד החומר הנזכר בסעיפים 5 ו-6 מהווה לשיטתו חומר חקירה ביחס לתיק דנן.

שני השוטרים הנזכרים בסעיף 5 לבקשה, השוטר יניב דניאל ונתנאל ועקנין, אינם עדי תביעה בתיק דנן ולא נשמע מפי המבקש כל הסבר לעניין הרלוונטיות של המבוקש להגנתו בהליך זה.

מטעם זה, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה הנזכרת בסעיף 6 ככל שהינה מתייחסת לשני שוטרים אלה.

כמו כן, סבורני כי דין הבקשה הנזכרת בסעיף 6 לבקשה והמתייחסת לשוטר גפסו להידחות אף היא.

אמנם, בשונה משני השוטרים הנזכרים לעיל, השוטר גפסו הינו עד תביעה בתיק זה ואולם, אף ביחס אליו לא נשמע כל הסבר מפי המבקש לעניין הרלוונטיות של החומר המבוקש להגנתו.

המבקש לא הבהיר מה הפן האופרטיבי של המבוקש במסגרת סעיף 4 לבקשה ולפיכך, מצאתי לדחות אף את טענתו לעניין זה.

ב

מסגרת תגובתה עתרה המשיבה למן ארכה לצורך בירור קיומו של תיק מח"ש שמספרו 5076/2011 מיום 9.9.2011 הנזכר בסעיף 3 לבקשה.

לפיכך, ניתנת בזאת למשיבה ארכה בת 14 ימים לערוך בירור בדבר קיומו של התיק הנזכר במסגרת סעיף 3 לבקשה ולהוגיע עמדתה לעניין בקשתו של המבקש לעניין זה.

בקשתו של המבקש הנזכרת בסעיף 7 לבקשה עניינה בזימון עדים ולפיכך, עליה להיות מופנית למותב אשר ידון בתיק זה.

סוף דבר:

המשיבה תודיע בתוך 14 ימים מה העלה בירורה ביחס לתיק מח"ש אשר פרטיו נזכרים במסגרת סעיף 3 לבקשה ועמדתה לעניין זה.

עיון ומעקב בהתאם.

המזכירות תודיע תוכן החלטה זו לצדדים לאלתר.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי